

altsaa paa det Bedste anbefale det foreliggende Vædringsforslag til de ærede Medlemmer, som tidligere have været tilbøielige til at stemme med Udvalgets Mindretal.

Conseilspræsidenten: Af mine Udtalelser under denne Sags 2den Behandling vil det være det høie Thing bekendt, hvor stor en Vægt Ministeriet og jeg lagde paa denne Sags Gjennemførelse, ikke alene under denne Session, men ogsaa under disse Forhold, og navnlig inden den eventuelle Kirkecommissions Sammentræden. Da der henimod Afslutningen af denne Sags 2den Behandling, ved hvilken der havde vilst sig en saa stor Forskjellighed i Opfattelsen mellem Regjeringen og en stor Deel af det høie Things Medlemmer, fra det ærede Udvalgs Side frkrom Dsstet om paany at gjøre et Forsøg paa at hæve de Differentser, som fandtes i Opfattelsen, var det mig en stor Glæde at bidrage Mit til, at dette Forsøg kunde blive gjort; thi ligesaa levende som min Overbeviisning var om, at Vedtagelsen af dette Lovforslag vilde være et stort Gode, i ligesaa høi Grad maatte jeg ønske, at det maatte finde en velvillig Modtagelse og Tilslutning ogsaa i dette Thing. Frugten af dette Forsøg foreligger i det fremkomne Vædringsforslag, som jeg og min høitærede Collega Cultusministeren fuldelig have kunnet tiltræde. Jeg maa naturligviis her fremhæve, hvad der ogsaa af begge de ærede Ordspørere er ansørt, at det følger af sig selv, at en sliq Udjevning af Differentser ikke kan stee uden Opgivelse af Noget, som man har anseet for ønskeligt; men det stod mig klart, at naar der derved kunde opnaaes en varm og velvillig Tilslutning fra dette Things Side, uden at dog det, som Lovforslaget tilsigtede, i væsentlig Grad vanskeliggjordes, saa var Offret ikke for stort og kunde ikke gjøre mig min Beslutning vanskelig. Det, der naturligviis har været Bevæggrunden for Regjeringen til at fremkomme med Lovforslaget, er Tilstedeværelsen af en Trang; en Tilfredsstillelse af denne Trang vil, selv naar det

stillede Vædringsforslag vedtages, blive mulig; og, ihvorvel jeg ikke kan ansee en Tidsgrændse som den, der her er sat, for i det Hele taget ønskeligt ved Love af denne Bestaffenhed, saa har dog heller ikke dette kunnet afholde mig fra ogsaa at tiltræde denne Bestemmelse, fordi jeg nærer den sikre Fortroisting, at det efter dette Tidsrumms Forløb vil vise sig, at de Forer, som i Manges Dine ved Indrømmelsen af denne Frihed truer Kirken og dens indre Organisation, ikke have givet sig tilkjende i den Tid.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet: De Vædringsforslag, der foreligge, ere jo vistnok ikke saa og ingenlunde ubetydelige. Jeg kan ikke Andet end udtale, at de ikke blot ikke forekomme mig at være heldige, men at jeg endog har havt ikke saa, eller, lad mig hellere sige, store Betæneligheder ved at gaae ind paa flere af dem. Naar jeg imidlertid dog har overvundet disse Betæneligheder, saaledes at jeg har troet at kunne tiltræde Lovforslaget, som det vil komme til at see ud med disse Vædringer, da er det for det Første steet af Hensyn til den foreslaaede Lov selv, da den Trang, som er tilstede i Kirken, og som jeg ved forskjellige Leiligheder har henpeget paa, forekommer mig at ville kunne blive fyldestgjort ogsaa ved det saaledes omændrede Lovforslag, saa at en saadan Lov endnu fremdeles vil beholde sin Betydning og sin Anvendelighed. Men det er dernæst ogsaa steet af Hensyn til den Overveielse, som forhåbentlig nu vil komme istand angaaende Kirkens øvrige Spørgsmaal, af Hensyn til den Kirkecommission, som ventes at ville blive nedsat. Endelig er det steet med Hensyn til Situationens hele Alvor. De Betæneligheder, som jeg har havt ved at gaae ind paa Vædringsforslagene, ere vistnok Betæneligheder, som ogsaa ville findes i det andet Thing. Smidertid haaber jeg, at de ogsaa der ville kunne lade sig fjerne, saa at der altsaa ventelig er Udsigt til, at dette Lovforslag, for hvis Styld